

Løn end de, der bleve udnævnt umiddelbart efter. Disse Folk, der have faaet den mindre Løn, kunde have staaet sig ved at vente nogle Maaneder med at modtage Udnævnelsen til Togførere, thi saa vilde de have opnaaet at faa et Par Hundrede Kroner mere aarligt. Det er ellers den modsatte Vej, man plejer at gaa. Jeg skal belyse det ved et Eksempel saa kort som muligt. En Togførers Begyndelsesløn i København er 1,680 Kr., og paa denne Løn kom en Del Togførere, som vare udnævnte inden Lovens Ikrafttræden; men ved samme Lov rykkede de Togbetjente, altsaa Konduktører eller Pakmestre, der havde 16 Aars Anciennetet op paa 1,770 Kr., altsaa mere end de Togførere fik, der vare udnævnte, lige inden Loven traadte i Kraft. En stor Del af disse er imidlertid senere udnævnt til Togførere, og i den Anledning skulde de rykke op paa det næste Lønningstrin, hvorved de yderligere fik et Tillæg paa 186 Kr., hvilket vil sige, at deres Begyndelsesløn som Togførere bliver 1,866 Kr.; medens den kun var bleven 1,680, hvis de vare udnævnte Dagen før eller endnu tidligere. De faa paa den Maade lige saa stor en Løn som en stor Del Togførere, der ere udnævnte ligefra Aaret 1903. Der er Folk, der ere udnævnte i 1903, der ikke have højere Løn end de, der ere udnævnte i 1908, efter at Lønningssloven traadte i Kraft. Dette uheldige Forhold følger de paagældende Togførere under hele deres Tjenestetid, saaledes at en Mand kan være 5 Aar ældre Togfører end en anden, men dog højst kan komme 1 Aar foran den anden i Løn. Paa samme Maade gaar det med Pensionen. Den Mand, der før 1908 i ca. 44 Aars Alderen er udnævnt til Togfører, kan ikke naa højst Pension, før han er 65 Aar, hvorimod den, der er udnævnt efter Lovens Ikrafttræden, kan naa den, naar han er 61 Aar. Det er noget uretfærdigt, og det forekommer mig, at det maatte kunne rettes ved en Tilføjelse til Lovens § 20, hvorved der gives de nævnte Togførere 4 Aars ekstra Anciennetet. Jeg ved ikke noget om, hvor stort Tallet er, men i hvert Fald er det et Forhold, der kunde undersøges, og jeg vil anmode den højtærede Minister om at undersøge det. Thi det forekommer mig at være uretfærdigt, og det har sikkert ikke været Meningen, at noget saadant skulde blive Tilfældet.

Der er ogsaa et andet uheldigt Forhold. Naar en Togbetjent paa højeste Lønning i København forfremmes til Tog-

fører og, hvad der ikke er sjældent, ansættes paa en Station i d-Satsen, betyder denne Forfremmelse ikke alene, at han ikke faar Forhøjelse, men at han rykker ned fra 1,770 til 1,590 Kr., idet København er paa a-Satsen, den højeste Sats, hvorimod f. Eks. en Station som Aalestrup eller Skelskør er i d-Satsen. Det er jo som Regel Tilfældet, at for saa vidt der er ældre, der ønske at komme ind til København, saa flyttes de yngste bort til saadanne Steder. Selv om nu en saadan Mand flyttes tilbage igen paa en højere Sats, naar han alligevel ingen Sinde op paa den Løn, som han vilde naa op til, hvis han fremdeles, da han blev udnævnt til Togfører, var vedbleven at være i København. Jeg vil, som sagt, bede den højtærede Minister have sin Opmærksomhed henvendt paa disse Forhold og saa vidt muligt søge dem rettede.

Jeg skal i øvrigt udtale min Tilfredshed over, at der er gjort et lille Tilløb til en Forbedring af Forholdene ved Helsingør Havn. Der er nemlig paa § 19 B. opført en Bevilling paa 50,000 Kr. til Ombygning af en Del af Bolværket paa nordre Mole. Beløbet er en Del af en samlet Bevilling paa i alt 224,000 Kr., og Resten skal altsaa anvendes i kommende Aar. Vi ere naturligvis glade i Helsingør for, at Havneforholdene blive forbedrede, og jeg vil udtale Haabet om, at man ikke bliver staaende ved 224,000 Kr., men, som jeg har haft Lejlighed til at udtale før, vil være villig til at gaa videre for at faa Havnen saaledes indrettet, at den kan blive en virkelig Trafikhavn og en Vinterhavn under eventuelle Isvintre. Der har fra Grosserer-Societetets, fra Det forenede Dampskibsselskabs Side og fra flere Institutioner været arbejdet stærkt i de senere Aar for at faa disse Forhold forbedrede. Maa jeg tage denne lille Bevilling, her er Tale om, som Varsel for, at der senere vil komme mere, og at Forholdet vil blive ordnet saaledes, at det bliver en Havn, der kan anvendes i de Øjemed, som en saadan Havn anvendes i. Helsingør har noget Krav paa, at der tages Hensyn til den. Den fik jo et slemt Smæk, da man op hævede Sundtolden uden at yde Kommunen nogen som helst Erstatning. Det har kostet Masser af Aar at overvinde dette, og Efterveerne have de ikke en Gang rigtig forvundet endnu. Vi sætte nu vor Lid til Havnen, og jeg vil, som sagt, haabe, at man vil tage dette Spørgsmaal op til en for Byen og Staten heldig Løsning.